

стиката ни резултатъ: че сж угодмили числото на български-тѣ вѣстници за голѣма радостъ на библиографитѣ, и за голѣмо отчайванье на изучвачитѣ българската журналистика, нейното развитие, културно влияние и пр.

У насъ се появявахъ и появяватъ въ тозъ периодъ постоянно нови вѣстници за да млъкнхтъ не слѣдъ много. Но въ туй врѣме—тоже характеристична черта—ний не виждами да се появи нѣкой новъ публицистъ, нѣкой новъ журналистъ, освѣнъ въ областъта на социалистическия печатъ, гдѣто се забѣлѣжихъ при многото посредственности и нѣкои таланти, които заслужватъ едно отдѣлно разглеждане и изучване.

Както ще видимъ по-долѣ този периодъ захваща съ количественна слабостъ за да достигне въ врѣмето, когато склучвами тозъ нашъ очеркъ, една нечувана и невидана до сега плодовитостъ на печатни произведения, вѣстници и списания.

Но да пристъпимъ къмъ бѣгливия си очеркъ, по-право описъ на вѣстници и списания принадлежащи къмъ послѣдния нашъ периодъ:

Веднага слѣдъ съединението и прогласяванъето на военното положение излѣзе единъ брой отъ *Самозащита*, подъ редакцията на Захария Стояновъ и Ризовъ, двама отъ участницитѣ въ румелийскій прѣвратъ. До гдѣто трая военното положение въ 1885 и 1886 г. г. нашия периодически печатъ се прѣдставляваше отъ в. „Търновска Конституция“ и в. „Славянинъ“ — и двата органи съчувствующи на правителството, първий издаванъ въ София и тогава редактиранъ отъ Д. Мишева и други, а втория — издаванъ въ Руссе отъ Т. Станчова.

Слѣдъ диганье на военното положение въ София поникна Цанковистеката *Свѣтлина* (която поглѣнхъ въ себе си и „Срѣдецъ.“) „Свѣтлина“ съедини въ себе си сътрудническитѣ и умственни сили на „Срѣдецъ“ и се пишеше въ опозиционенъ духъ до прѣстанванъето си.

Въ Пловдивъ се появи „Правда“ на младия и буенъ момъкъ Стоянъ Пранджовъ (роденъ 1862 въ Конривщица, умрѣлъ въ Свищовъ 1889 год.), който бѣше свършилъ своето учение въ Парижъ и бѣ вече сътрудничалъ нѣколко врѣме въ *Народенъ Гласъ*, като при това бѣше работилъ и издалъ цѣлъ редъ съчинения по политическата икономия. Освѣнъ в. „Правда,“ опозиционенъ органъ, който излѣзе до 31 брой (12 + 19), Пранджовъ издава и редактира: „Българска Наука“ и „L'Orient,“ вземалъ е участие въ промишленно-търговското списание, издавано въ Свищовъ: „Промишленность“ и пр.